N°. 3765.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

WOENSDAG 21 SEPTEMBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 20 September.

Een Engelsch koloniaal blad, de *Overland-China-Mail*, bevat een artikel over het gebeurde aan den Pei-Ho, waaruit blijkt, dat, zoo de daarin verhaalde bijzonderheden met de waarheid overeenkomstig zijn, de nederlaag der Westerschen aan niemand anders dan aan henzelven te wijten is. Volgens dat artikel hebben zij, en wel bepaaldelijk de Engelsche gezagvoerder Hope, met een euvelmoed tegenover China gehandeld, die den Chineezen allezins regt gaf, zich met de wapenen tegen onnoodig geweld te verzetten. Ziehier kortelings hoe, volgens het genoemde blad, de zaken zich hebben toegedragen.

Te Shang-hai bevonden zich twee Chineesche ambtenaren van hoogen rang, die den Engelschen en Franschen gezanten een onderhoud verzochten, alvorens deze hun reis naar Peking, die ten doel had aldaar de ratifikatiën van het verdrag van Tien-tsin uit te wisselen, zouden voortzetten. Dit werd afgeslagen, ofschoon de Chineesche kommissarissen verklaarden, met dat onderhoud niets anders te beoogen dan in gemeen overleg met de gezanten den weg te bepalen, dien zij zouden nemen, en eenige bijzonderheden omtrent het eergeleide als anderzins te regelen. De kommissarissen zonden toen over land een boodschapper naar het keizerlijk hof te Peking, de afreis der gezanten meldende. Deze kon, uit den aard der zaak, echter niet tijdig genoeg in de hoofdstad aankomen om te zorgen, dat nieuwe regeringsinstruktiën aan de sterkten van den Pei-Ho bekend werden, vóór dat de snelvarende Engelsche en Fransche stoombooten er verschenen. Het is te veronderstellen, dat de bevelvoerders aldaar, sedert de gebeurtenissen van voorleden jaar, slechts orders hadden geen vreemde oorlogschepen door te laten, en die moesten uitvoeren, wijl een bevel tot afwijking daarvan in dit geval hen niet bereiken kon voor het te laat zijn zou.

Desniettemin werden de Engelsche admiraal en de buitenlandsche gezanten, zoodra hun vloot bij de sterkten was aangekomen, verwittigd, dat zij aan een anderen meer noordelijken inham der rivier ontvangen en van daar door een eerewacht naar Peking begeleid zouden worden.

De Amerikaansche gezant zond daarop om nadere ophelderingen naar de forten en hem werd geantwoord, dat hij en zijn Engelsche en Fransche ambtgenooten aan den anderen inham door den onder-koning Hang werden opgewacht, die door den Keizer was afgezonden om hen, met alle eerbewijzen aan hun rang verschuldigd, naar Peking te vergezellen. Wat het vaarwater betrof, waarop de vloot zich thans bevond, verklaarden de Chineesche bevelhebbers zonder omwegen, dat dit bij Keizerlijk bevel gesloten was, en geen artikel in het verdrag de Engelsche en Fransche schepen regt gaf er met geweld door te dringen.

Men weet welk besluit door den admiraal Hope, op bevel of onder goedkeuring der Europeesche gezanten, genomen werd, en welke noodlottige gevolgen dat voor hem opleverde. Zoo de *China-Mail* hier de waarheid spreekt, en het heeft allen schijn dat het zoo is, dan zijn het niet de Chineezen, maar wel de Westersche mogendheden, welke het eerst het verdrag van Tien-tsin geschonden hebben. Trouwens, de handelwijze van admiraal Hope strookt volkomen met de trouwelooze staatkunde, die de Engelschen sedert eeuwen jegens zwakkeren dan zij, vooral in het Oosten, hebben gevolgd. De geschiedenis hunner veroveringen in Indië is vol van zulke feiten. Het schijnt echter dat zij ditmaal hun vijand te ligt hebben geacht, en de expeditie-plannen, die thans op nieuw uit Engeland en Frankrijk tegen China worden beraamd, gelooven wij dat hetzelfde doen, al is het dat die expeditie op veel ruimere schaal dan alle vroegere zal worden uitgerust.

Het spreekt van zelf, dat de Westersche mogendheden geen legers naar het verre Oosten kunnen zenden als die, welke Frankrijk in Italië heeft laten vechten. Gezwegen van de noodzakelijkheid, om niet te veel troepen uit het moederland te verwijderen, komen er nog veelvuldige bezwaren. Wanneer men de moeijelijkheden van het vervoer, voor zulk een langdurige zeereis, van troepen, artillerie, legertrein, levensmiddelen en den geheelen nasleep van een krijgsmagt in het oog houdt, zal men ontwaren dat een uitzending van 15 à 20,000 soldaten naar China reeds een reuzenwerk is. Deze veronderstelt immers een geduchte vloot van transportvaartuigen, waarbij nog de kanonneerbooten en andere oorlogsschepen komen. Wij noemen opzettelijk het cijfer van 15 à 20,000 man, omdat het 't hoogste is, dat wij in de uiteenloopende mededeelingen der Engelsche en Fransche bladen vonden opgegeven. Is het cijfer lager, zoo als bijna zeker is, dan winnen daardoor de volgende beschouwingen nog aan kracht.

Deze 20,000 man zullen het hoofd te bieden hebben aan een natie van 350 à 400 millioen. Wij weten, dat op verre na de Chineezen niet tegen de Europeesche krijgskunst en volharding bestand zijn, doch aan den anderen kant houden wij in het oog dat de Chineezen in de landschappen om Peking, waar men nu strijd wil leveren, een geheel ander ras zijn dan het verwijfde en ontaarde volk van Kanton. De laatsten zijn de aloude Chineezen, sedert eeuwen een tijdperk van verbastering en verval ingetreden, de anderen behooren tot de krachtiger en jeugdiger Tartaarsche en Mongoolsche stammen, die, vooral als zij, en daarvoor bestaat veel waarschijnlijkheid, door Russische officieren in de krijgskunde onderwezen worden en Russiesch geschut tot hunne dienst hebben, een tegenweer kunnen bieden, welke niet te versmaden is. De Westerschen, die als zij de Chineesche Regering meer vrees voor hun magt willen inboezemen, thans tegen de keizerlijke hoofdstad moeten handelen, trekken daarenboven geen het minste voordeel uit hun oorlogsvloot, welke wegens de ondiepte der rivier verre achter moet blijven, en ten hoogste eenige sterkten aan de kust en een paar der ontelbare Chineesche steden kan platschieten. Het landingskorps zal een grooten voorraad mondbehoeften door het vijandelijk land moeten medeslepen; want het hof van Peking mag in staat geacht worden om de gansche streek, waar de vijand wil doortrekken, van levensmiddelen te ontblooten, op het gevaar af de bevolkingen te laten verhongeren. Dit is een eigenaardig bezwaar, waaruit, afgescheiden van den meerderen of minderen wederstand, dien de talrijke Tartaarsche troepen zullen bieden, groote gevaren kunnen ontspruiten.

Dan, laten wij die voor het oogenblik buiten de rekening, en veronderstellen wij, dat de Engelsche en Fransche legermagt zegevierend Peking binnen trekt. Het einde van hun reis is nu bereikt, maar ook het doel waarom die ondernomen werd? Men mag het betwijfelen. Het is immers niet te veronderstellen, dat de Keizer rustig te Peking zijn gewapende bezoekers zal afwachten. Zij zullen de kooi vinden, maar niet den vogel, en de indruk, dien zij van de inname der hoofdstad verwachtten zal verloren zijn. Peking is voor China niet, wat eertijds Delhi voor Indië was en gedeeltelijk nog is, de heilige stad, waarmede het Rijk bestaat of valt. Van al zulke soort van zaken hebben de pozitieve Chineezen geen het minste begrip. Vroeger zetelde het hof te Nanking, en zoo het morgen Peking verlaat, is Peking niet meer dan wat het vroeger was, een belangrijke stad als er zoo velen in China zijn. »In de lijdelijkheid, niet in het handelen," zegt een aloud Chineesch spreekwoord, »ligt de kracht," en als het blijken zou dat het handelen niets tegenover de Engelschen en Franschen vermogt, zouden de zonen van het Hemelsche Rijk in staat zijn het nog eens met de lijdelijkheid te beproeven, die voor hen niet altijd slechte vruchten heeft opgeleverd.

Verondersteld, de Keizer trekt naar het hart des Rijks, en ziet het rustig aan dat de vreemdelingen het Noorden bezetten. Wat zullen dezen kunnen doen? Hem er met hun betrekkelijk klein hoopje volgen, dat wil zeggen, weken en maanden lang marcheren door het groote mierennest, waar elke voet gronds bebouwd en bevolkt, ja zelfs de vijvers en meren door een drijvende bevolking bewoond zijn? Waar zij dus achter, voor en bezijden zich vijandelijke millioenen hebben, die zich slechts hebben op te dringen om hen door hun massa's te verstikken? Het valt niet te denken. Zij kunnen Peking blijven bezetten tot het keizerlijke hof de genoegdoening heeft gegeven, welke er van geëischt wordt, maar het staat te bezien of de Chineesche lijdelijkheid hier ten laatste niet de Europeesche volharding de vlag zal laten strijken. Zich in het, te midden van vlakten en betrekkelijk ver van de waterwegen gelegen, Peking staande te houden, heeft talrijke bezwaren in. Men bedenke hoeveel inspanning het tot dusverre aan de Engelschen en Franschen gekost heeft te Kanton meester te blijven, hoewel zij daar den toevoer en de oorlogschepen bij de hand hebben. Alleen een militair punt van eer, en geenzins het voordeel der stelling deed hen die stad bezetten, welke een groote lastpost bleek te zijn. Dit wisten de sluwe Chineezen zeer goed, en in de week na de verovering verklaarde de goeverneur Pih-kwey den Engelschen admiraal in hoffelijke bewoordingen, dat de beste partij, welke hij kon kiezen, was aanstonds weder heen te trekken, want dat het ten laatste toch daartoe zou moeten komen.

Dit alles rees ons voor den geest, toen wij hoorden, dat te Parijs en te Londen op zulk een hoogen toon van het kastijden der Chineezen en zelfs van de verovering van China gewag werd gemaakt. In den aanvang van het voorleden jaar, toen de expeditie een begin zou nemen, die met het traktaat van Tien-tsin eindigde, hebben wij de verhouding van China tot Europa besproken, en wie zich de moeite wil geven onze toenmalige artikelen na te slaan, zal zien dat de uitkomst is geweest, zooals wij die vreesden. Ook nu hebben wij niet veel moed dat de beraamde „kastijding", al komen de slagen ook wat harder aan dan de vroegere, veel zal uitwerken.

Het officieel verslag van admiraal Hope intusschen spreekt geen woord van de openingen door de Chineesche autoriteiten gedaan, en laat het voorkomen alsof de Chinezen de rivier hadden afgesloten, zonder eenige verklaring, welke ook, daarvan te geven. De admiraal dekt overigens zijn verantwoordelijkheid door de mededeeling dat de Engelsche gezant Bruce in overeenstemming met den Franschen, den heer de Bourboulon, hem uitgenoodigd had om met geweld de versperringen in de rivier weg te ruimen. Volgens de redeneringen der Londensche bladen lag zelfs een bevel van het Engelsche ministerie, dat bepaald wilde dat het eskader langs den Pei-ho zou doordringen, tot grondslag van dit verzoek. Wat er van het laatste ook zij, de berigten van de *Overland-China-Mail* klinken zeer waarschijnlijk, vooral als men ze in verband brengt met de omstandigheid dat de Chineezen den Amerikaanschen gezant, die geen geweld gebruikte, langs den door hen aangewezen weg de doorreis naar Peking toestonden. Dit ten minste schijnt volgens de laatste tijdingen zoo goed als zeker te zijn.

Wat de tijding betreft, door de *Daily News* gegeven, dat de Keizer van China officieel zijn leedwezen over het gebeurde betuigd, en dit aan een vergissing toegeschreven zou hebben, deze mag men gerust voor een verzinsel houden. Het is er verre af, dat China zich genoeg vernedert rekent om zulk een ongehoorde persoonlijke beleefdheid des Keizers mogelijk te maken.

De dag dat China voor het verkeer met andere natiën opengesteld worden, en het heilzame overwigt der westersche beschaving gevoelen zou is door de voorvallen aan den Pei-Ho weder voor geruimen tijd verschoven, en de indruk, dien vroegere krijgsverrigtingen der Europeesche mogendheden kunnen gemaakt hebben, is er geheel door verloren gegaan.

Dit is alles wat de admiraal Hope door de onstuimigheid en het geweld, waarvan de *Overland-China-Mail* hem betigt, gewonnen zal hebben.

In de zitting der Tweede Kamer op heden zijn de geloofsbrieven der heeren Wichers en van Diggelen onderzocht, en die leden toegelaten. De lijst van kandidaten voor het voorzitterschap der Kamer is volgenderwijze zamengesteld:

1e kandidaat de heer van Reenen;
2e » » » Dullert;
3e » » » Meeussen.

Deze lijst zal den Koning worden voorgelegd.

Naar men verneemt, zal op de aanstaande staatsbegrooting een post van *f* 200,000 worden uitgetrokken, ten behoeve van den bouw van een paleis van justicie, naast het in aanbouw zijnde hôtel van het ministerie van Koloniën, op het Plein te 's Hage; benevens de noodige herstellingen aan het gebouw voor de bureaux van de geneeskundige dienst, in het lange Voorhout.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Runderen, wegende 650 ℔, 1ste kwal. *f* 230, 2de kwal. *f* 190; idem, wegende 600 ℔, 1ste kwal. *f* 210, 2de kwal. *f* 170; idem, wegende 550 ℔, 1ste kwal. *f* 190, 2de kwal. *f* 150. Melk- en Kalfkoeijen van *f* 90 tot *f* 150. Schapen van *f* 22 tot *f* 26. Varkens van 40 tot 44 ct. het Ned. ℔.

Z. M. heeft benoemd: tot burg. der gem. Vlodrop, H. J. Dupont, ten einde deze betrekking gelijktijdig met die van burg. der gem. Posterholt te bekleeden; tot notaris ter standplaats der gem. Winschoten, mr. A. J. de Sitter; tot ingenieur verifikateur van het kadaster aan het departement van Financiën, L. A. C. J. van Aken; tot ontv. der in- en uitg. regten te Eysden (landzijde), J. Ph. Janssens; den 1sten luit. W. C. baron Snouckaert van Schauburg vergund het aannemen en dragen van de versierselen van ridder der orde van Adolf van Nassau, hem door Zijne Hoogheid den Hertog van Nassau geschonken.

's GRAVENHAGE, 19 Sept. Z. K. H. de prins van Oranje, heeft heden lord Napier, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van H. M. de Koningin van Groot-Brittanje bij het Nederl. Hof, in een bijzonder gehoor ontvangen.

— Z. K. H. de prins van Oranje is heden morgen ten 5 ure uit de rezidentie naar Stutgard vertrokken. Z. K. H. wordt vergezeld door Hd. hofmaarschalk graaf van Bijlandt, den heer van den Bosch, Majoor en adjudant van Z. K. H. en den baron van Aylva van Pallandt van Heerwaarden en Neerijnen. Z. K. H. zal ongeveer vier à vijf weken buiten lands doorbrengen.

— Het vertrek uit de rezidentie van Z. K. H. prins Frederik naar Duitschland, dat op heden bepaald was, is wederom voor eenigen tijd uitgesteld.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 19 Sept. De Kabylen zijn weder door de Fransche troepen geslagen en hebben zich teruggetrokken met verlies van 50 man.

LONDEN, 20 Sept. Lord John Russell is ongesteld. Lord Palmerston is weder naar Broadlands vertrokken. Vooreerst is aan drie linieschepen en veertien kanonneerbooten bevel gegeven naar China koers te zetten.

ZURICH, 20 Sept. Gisteren hebben de heeren Colloredo en de Bourqueney, na aankomst van een Franschen koerier, een bijeenkomst gehouden. Drie uren bleven zij bij elkander.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 19 Sept. Er is weinig of geen staatkundig nieuws; voor het oogenblik is het merkwaardigste een artikel in den *Constitutionnel*, waarin het artikel van den *Moniteur* in dien zin wordt gewijzigd dat, na hulde te hebben gebragt aan die mannen, welke midden-Italië op den weg hebben geleid, dien het nu betreedt, het op degelijke gronden en met ernst de redenen, aangeeft die Frankrijk heeft om hun politiek te weerstreven. Voor hen, die dat artikel in de pen hebben gegeven, bestaat Italiëns heil in de uitvoering der bepalingen van het verdrag van Villafranca, en hoewel in bepaalde bewoordingen elke gewapende tusschenkomst, om dat doel te bereiken, wordt verworpen en van de krachtige betuigingen der Italianen het gewigt en de strekking, welke ze werkelijk hebben, worden erkend, wordt toch de vrees in dat artikel te kennen gegeven, dat dit volk, 'twelk zooveel belangstelling wekt, op dit oogenblik het offer is eener valsche geestdrift en van vlugtige hersenschimmen, welke de toekomst het bitter zal doen betreuren. Tot die aanhechting moge in een oogenblik van opgewondenheid besloten zijn, maar nooit, zegt de *Constitutionnel*, zullen landen als Toskane en de hertogdommen hunne vorige zelfstandigheid kunnen vergeten en zich onderwerpen om slechts Piëmonteesche provinciën te zijn. De teleurstelling zou bitter zijn, en de vorsten, verjaagd, wijl men hen beschuldigde Oostenrijksgezind en antinationaal te wezen, zouden ligtelijk een of anderen dag betreurd kunnen worden als vertegenwoordigers der voormalige onafhankelijkheid.

Het artikel van den *Constitutionnel* is niet tot Italië maar tot Engeland gerigt, 'twelk er in wordt uitgenoodigd om gemeene zaak met Frankrijk te maken, ten einde aan gene zijde der Alpen een toestand te scheppen, die alle belanghebbenden tevreden stelt. Die uitnoodiging wordt in vriendelijke, vleijende woorden gedaan en is uit dien hoofde opmerkenswaardig. Het slot er van luidt als volgt:

"Engeland oordeelt, dat wij niet genoeg gedaan hebben. Dat het ons dan helpe het overige te verrigten. Maar alvorens tot een gemeenschappelijk werk over te gaan, moeten wij ons verklaren.

"De herstelling der hertogen, waartegen Frankrijk zich niet verzet heeft te Villafranca, is onzen buren bijzonderlijk grievend. Zij zouden de eenvoudige aanhechting van Parma, Modena en Toskane bij Piëmont verkozen hebben.

"Ongetwijfeld, wij begrijpen gereedelijk de bijzondere sympathiën die Piëmont en diens riddelijke Koning inboezemen en wij deelen ze ten volle. Men mag zeggen, dat Piëmont zich een bijzondere en roemrijke stelling in Europa verworven heeft. Toen iedereen aan Italië wanhoopte, hoopte het en hield fier zijn vaandel opgeheven. Het was Italiëns laatste advokaat en eerste kampioen. Aan de voorhoede van het schiereiland geplaatst verdedigt Piëmont het tegen Oostenrijk en zijn eigen zwakheid.

"Maar 't is juist wijl zijn rol tot hiertoe groot en belangloos was, en het die op edele wijze vervuld heeft, dat men het die niet moet ontnemen. Piëmont was en is voortdurend Italiëns zwaard; het moet sterk genoeg wezen om het te beschermen, niet sterk genoeg om het te overheerschen. Het is voor zijn roem en voor Italiëns heil noodig, dat de uitsluitend nationale en opofferende zending, door het huis van Savoye aangenomen, niet van aard verandere.

"'t Is ten onzent een redelijke overtuiging, die op een lange reeks historische feiten berust en door de jongste gebeurtenissen niet is kunnen veranderd worden. Zij, die hardnekkig de hersenschim eener onmogelijke vereeniging najlen, miskennen den geest zelven van Italië, of maken zich een zonderlinge illuzie van de niet duurzame gevolgen eener vlugtige opgewondenheid. Voorwaar, wij hechten veel waarde aan de in de hertogdommen gedane manifestatiën; wij gelooven aan de opregtheid er van, en brengen hulde aan de gematigdheid en wijsheid der bevolkingen, in de meening dat haar wenschen in ernstige overweging door het Europeesch scheidregterschap moeten genomen worden. Frankrijk heeft verklaard en verklaart nog, dat de preliminairen van Villafranca ontworpen en onderteekend zijn geworden in het belang der bevolkingen, en zij in dien zin moeten vertolkt worden. Het heeft verklaard en verklaart nog, dat het niet gewapend in de hertogdommen zal tusschen beide treden, noch dulden dat iemand intervenieere. Doch men veroorlove ons te zeggen, dat de stemmen, die tot een aanhechting zijn uitgebragt, en waarvan zoo veel gesproken is, misschien die waarde niet hebben, welke men veronderstelt.

"Florence, Parma en Modena zullen er bezwaarlijk toe overgaan, wat men ook zegge, om niet anders dan nederige departements-hoofdplaatsen te zijn, waarvan Turijn de hoofdstad zou wezen. De nu verjaagde vorsten zouden misschien in een niet verwijderde toekomst betreurd worden, en wie weet, of de tegenwoordige ballingen niet morgen de vertegenwoordigers der onafhankelijkheid dezer landen zouden worden.

"Dat is niet alles, men neemt niet genoeg in overweging, dat eene provincie aan Piëmont toegevoegd het zoo goede evenwigt tusschen dat rijk en het koningrijk der Beide Siciliën verbreekt. Men moest evenwel niet vergeten wat in 1848 is gebeurd. Zou de ijverzucht, die de Napolitaansche troepen deed terugtrekken, niet wederom kunnen ontstaan? Het zou een ernstig geval zijn, immers het zou een volkomene breuk tusschen de twee magtigste Staten van het schiereiland bewerken. Een federatie zou onmogelijk worden. Piëmont zou grooter, maar de zaak der Italiaansche onafhankelijkheid bedreigd worden.

"Die beschouwingen zullen ongetwijfeld te Villafranca veel wigt hebben uitgeoefend op de besluiten van den overwinnaar van Solferino.

"Zij zijn ernstig genoeg, o. i., om de verstandigen en Italiëns ware vrienden te doen overwegen.

"Onder het getal dier ware vrienden moet zekerlijk nu ook Engeland gerekend worden, en dit doet ons hopen, dat het beter ingelicht, zijn raad aan den onzen zal toevoegen. Aan de oevers van den Pei-Ho vereenigd, om gewapenderhand een gemeenschappelijk ondergane beleediging te straffen, moeten de twee groote westersche mogendheden ook hare diplomatische krachten zamenspannen, om de laatste bezwaren der Italiaansche quæstie te overwinnen en, des vereischt, in de vredesvoorwaarden die wijzigingen te brengen, welke met de belangen en de eer der wederzijdsche partijen strooken; aan die vereeniging zal het Schiereiland te danken hebben, dat het van de Alpen tot de Adriatische Zee vrij is."

Terwijl nu een der officieuze hoofdorganen van het goevernement derwijze de redenen ontwikkelt, welke, naar zijne zienswijze, de Italianen met 's Keizers bedoelingen moet doen zamengaan, en hen aan de door Napoleon gemaakte verbindtenissen onderwerpen, dringen de voornaamste Turijnsche bladen op de noodzakelijkheid eener dadelijke en zoo mogelijke vereeniging van geheel Opper-Italië, uitgezonderd Venetië, aan, in afwachting der bekrachtiging van Europa. De *Indipendente* noodigt Italië uit zich een prins-regent te geven, die het voorloopig in naam van Viktor Emmanuel zou regeren, en stelt het daartoe prins Napoleon of prins Eugenius van Savoije voor. De eerste zou het veel magt en luister schenken; de tweede zou het Huis van Savoye vertegenwoordigen.

De *Opinione* gaat verder en eischt voor den Koning van Sardinië het regt, om voorloopig regenten naar de landen te zenden, waar het regt zijner soevereiniteit is uitgeroepen; die meening is van gewigt in de kolommen van dat blad, wijl ze wordt uitgebragt door een der bekendste mannen van het tegenwoordige Italië, door Massimo d'Azeglio.

— Aan den *Courrier du Dimanche* wordt uit Zurich geschreven: "De konferentiën zijn geschorst, wijl de gevolmagtigden nieuwe instruktiën van hunne goevernementen verwachten, ten einde meer eenheid in de diskussiën te brengen. 't Is nu het oogenblik om de geheimen te doorgronden dier langdurige onderhandelingen, waarover zoo velen gesproken hebben en waarmede zoo weinigen bekend zijn.

"Nopens de quæstie der grensscheiding zijn de beraadslagingen ingewikkeld en lang geweest. De Sardinische minister kon zich nauwelijks intoomen, wanneer er sprake was van het behoud van Mantua en Peschiera. "Hierdoor, riep hij, worden Lombardije's sleutels aan Oostenrijk geleverd. De ten voordeele van Italië gemaakte bepalingen worden hierdoor reeds dadelijk vernietigd." Meer koelbloedig, maar met eene bedaardheid, scherper dan de drift van Sardiniëns vertegenwoordiger, bewees Oostenrijks gezant, dat hij zich zelfs niet met Mantua en Peschiera zou bevredigd achten; dat Borgo-Forto met regt den Keizer zijn meester toekwam, die in Italië niet rijk genoeg meer was om iets van zijne regten af te staan. Toen boog men zich over landkaarten, mat de afstanden, en betwistte elkander elken duim gronds, waarmede de tijd voorbij ging.

"Piëmont wilde voor de Lombardijsche schuld het geëischte geld niet geven, wijl het dat geld wilde behouden om voor Lombardije noodzakelijk geworden vestingen te bouwen, indien Oostenrijk die van Mantua en Peschiera behield. Die 700 millioenen moesten anderzijds, voor Oostenrijk dienen tot onderhoud van het leger, bestemd om de bewegingen van een nabuur gade te slaan, die het volstrekt geen vertrouwen inboezemde wegens zijn vroegere bedoelingen.

"Dezelfde vinnige tweespalt heerschte ten aanzien der aanstaande benaming van het Sardinisch koningrijk. De titel van Koning van Opper-Italië, door Koning Viktor Emmanuel gevraagd, scheen een bedreiging tegen Oostenrijk. Immers Opper-Italië bevat ook Venetië; en men was alzoo voornemens de Oostenrijkers uit die laatste wijkplaats te verdrijven.

"Die bres geschoten zijnde, ging de diskussie tot kleingeestigheden over; Oostenrijk wilde volstrekt de ijzeren kroon van Monza behouden; wij hebben gezien dat het eerste, wat het bij den aanvang des oorlogs deed, was die uit Lombardije te nemen.

"Monza, behoort krachtens de preliminairen van Villafranca tot het koningrijk van Viktor Emmanuel, en diens vertegenwoordiger te Zurich eischte de teruggave dier kroon.

"Er waren in de konferentie voorwaar moeijelijke oogenblikken door te staan en zeer netelige omstandigheden in 't oog te houden. Wanneer men van Mantua en Peschiera sprak stelden de Sardinische gevolmagtigden voor die twee vestingen te koopen. Oostenrijk is op dit oogenblik arm, maar herinnert zich betere dagen te hebben beleefd. Het Habsburgsche huis, dat Oostenrijks bezittingen heeft vermeerderd, kan niet zonder gegriefd te worden, wanneer het een zijner schoonste provinciën verliest, het voorstel aanhooren twee zijner vestingen te verkoopen.

"Piëmont is verder gegaan: het wilde Venetië verkrijgen. Intusschen is die schikking zeer verstandig en welligt voor Oostenrijk zeer voordeelig; maar wie zou niet begrijpen, dat zijn ligtgeloovige trots zich nooit met dat denkbeeld zal kunnen vereenigen? Moet er een schatting worden betaald om de financieele misslagen uit te wisschen, die sedert eenige jaren door het Oostenrijksche gouvernement begaan zijn, Keizer Frans Jozef zou in dat geval zelf liever gijzelaar zijn, zoo als eertijds Koning Jan, dan om bij brokstukken zijn land te verkoopen.

"Intusschen laat Piëmont volstrekt de hoop niet varen; het voedt zelfs het denkbeeld, om Mantua, Peschiera en Venetië te koopen. Daarvan sprak den dag na de zamenkomst te Villafranca Koning Viktor Emmanuel met Keizer Napoleon, en sedert deelden gezanten dezen de voorwaarden mede, welke men Oostenrijk wilde voorstellen.

"Om betreffende de diskussiën over de herstelling der hertogen van Toskane, Modena en Parma uit te weiden, is niet noodzakelijk. Men zal zich de stormen kunnen voorstellen, die ze verwekten."

— De toebereidselen voor de uitrusting naar China,

zijn op bevel van den minister van Marine, plotseling gestaakt. Het is onbekend, of het afwachten van den uitslag der beraadslagingen van lord Cowley met den Keizer te Biarritz, of de inlichtingen nopens het gebeurde aan den Pei-Ho, welke de expeditie eene andere rigting zouden kunnen geven, dan wel iets anders, hiervan de oorzaak is.

— Nopens de eerste ontmoeting van den Keizer met Koning Leopold wordt gemeld, dat onmiddelijk na de aankomst des Konings, de Keizer naar de woning, toebehoorende aan den heer Ardoin, reed, waar de Koning afgestegen was. De prins van Chimay, Belgiesch gezant, ontving den Keizer beneden aan den trap, aan welks boveneinde zich Koning Leopold bevond. Toen Napoleon boven gekomen was, maakte de Koning eene diepe buiging. De Keizer trad schielijk toe, greep 's Konings hand en drukte die met warmte. Beide vorsten traden nu eene zaal binnen, waar zij ruim anderhalf uur in gesprek bleven. Hierna begaven zij zich naar de Villa-Eugenia, waar de Koning door de Keizerin ontvangen werd.

— Vorst Richard von Metternich is des Zondags van Weenen hier aangekomen en heeft reeds een onderhoud met graaf Walewsky gehad.

— Uit Tourane is een brief ontvangen, welken de *Moniteur de la Flotte* mededeelt en waarin wordt bevestigd, dat tusschen het hof van Hue en den opperbevelhebber der Fransche krijgsmagt in Cochinchina onderhandelingen zijn geopend tot het sluiten van den vrede. De grondslagen der onderhandelingen zijn, zoo als bereids gemeld is, vrijheid van godsdienst voor de Christenen in het gansche rijk van Annam; erkenning van Frankrijks bezittingsregt op de golf van Tourane en eindelijk de afstand van de stad en het grondgebied van Saigon.

— Een berigt uit Rome, van 11 Sept., aan de *Indépendance belge*, meldt, dat de Pauselijke regering weldra 8000 man troepen op de been hoopt te hebben. Men betaalt 80 à 100 gulden handgeld, en werft Zwitsers, die te Civita-Vecchia aankomen, en anderen, die langs Ancona binnengevoerd worden. Nopens deze laatsten meldt eene cirkulaire, door het stadhouderschap van Venetië aan de Legatie te Verona gerigt, het volgende:

„Het stadhouderschap van Venetië aan de Legatie in Verona.

„Het vervoer van troepen, die in de tegenwoordige staatkundige omstandigheden op verzoek van den pauselijken nuntius in de Kerkelijken Staten gezonden worden, zal, volgens beschikking van den minister van Buitenlandsche Zaken over Triëst geschieden.

„Over den dagmarsch der troepen wordt nader berigt gewacht.

Venetië, 23 Aug. 1859. „FEOMBAZZI."

— Volgens berigten uit Rome, door den *Pays* medegedeeld, bevindt de Paus zich thans veel beter.

— De Genueesche *Corriere Mercantile* is van oordeel dat de Sardinische vlag zich ook in de Chineesche wateren vertoonen en dat Sardinië een flotille uitrusten moet, om zich met Frankrijk en Engeland in den verwacht wordenden nieuwen oorlog tegen China te vereenigen. Het ligt voor de hand, dat genoemd blad dezen raad geeft, ten einde door deze nieuwe alliantie met de Westersche mogendheden Sardinië voordeelen te doen plukken, waartoe de stand der Italiaansche quæstie nog steeds weinig uitzigt geeft.

— De *Patrie* klaagt over de vervolgingen, welke de Russische konsuls in Georgië den niet orthodoxen Grieken doen lijden. Ieder Katholiek priester, die niet plegtig bij geschrifte verklaart, geene bekeeringen te zullen doen, wordt met ballingschap in Siberië bedreigd. De *Patrie* gelooft, dat de Russische Regering die handelwijze haren ambtenaren niet kent en deze tegen hunne instructiën te werk gaan. Het blad uit die meening, wijl Rusland in dit oogenblik met de westersche mogendheden gemeene zaak maakt tegen de Mohammedaansche dweeperij en 40 millioen lijfeigenen vrijmaakt.

— Uit Odessa wordt geschreven dat, ten gevolge van de hitte en de droogte ontzaggelijke zwermen sprinkhanen zich over Turkije, de Donau-vorstendommen en de Krim hebben verspreid en aldaar groote schade aanrigten.

ENGELAND.

LONDEN, 19 Sept. Er zijn per telegraaf berigten ontvangen uit Calcutta, loopende tot 27 Aug. ll. Daaruit blijkt dat alle handel en bedrijf in Indië, met uitzondering van den landbouw, aan belasting onderworpen is geworden. De gedurende den opstand uitgevaardigde ontwapenings-akte blijft voortdurend van kracht. De familie des konings van Delhi zal voor altijd van een titel, welken ook, verstoken blijven. Wissel te Calcutta 2⅜.

Tevens is het berigt ontvangen, dat generaal Rose het opperbevel over ons leger in Indië heeft aanvaard, in plaats van lord Clyde, die afgetreden is.

— Volgens berigten uit Cochin-China, heeft de Fransche admiraal Rigault de Genouilly een traktaat met het goevernement van Annam gesloten en zich daarna naar de Chineesche wateren begeven.

— *Daily News* bevat een partikulier schrijven uit Shanghai, waarin o. a. gezegd wordt: „Er bevindt zich thans een heer bij mij, die sedert zes weken van Peking is teruggekeerd; hij had zich, als Rus vermomd, van St-Petersburg derwaarts begeven; doch de tweeden dag na zijne aankomst werd de list door den Chineesche autoriteiten ontdekt, en hij kreeg bevel, op staanden voet te vertrekken. Hij bragt intusschen drie weken te Peking door en verzekert, dat de Russische ambassade zich nog niet aldaar bevindt en dat het haar moeijelijk zal vallen, er aan te komen. De leden der ambassade zullen in allen geval gelijk gevangenen behandeld en onophoudelijk door talrijke policie-agenten bewaakt worden. Hij verzekert wijders, dat 100,000 man troepen in de omstreken van Peking gelegerd zijn. De soldaten van Tien-Tsing zijn Tartaren, die door een zeer bekwamen generaal, insgelijks Tartaar, gekommandeerd worden. Hij voegt er bij, dat zich geen enkel vreemdeling onder hen bevindt. Dezelfde heer verklaart tevens, dat hij in de winkels van Peking kanonnen en revolvers van Engelsch fabrikaat gezien heeft. Men zegt, dat de Amerikanen zich langs een omweg, dien zij op uitnoodiging der Mandarijnen hebben ingeslagen, naar Peking hebben begeven; men betwijfelt het echter of men hun zal veroorloven in Peking door te dringen."

— De *Economist* acht zich nog niet genoeg onderrigt en daardoor geenszins geregtigd om over de gevolgen van het gebeurde aan den Pei-Ho een oordeel te vellen.

„Voorzeker, zegt het blad, aanzienlijke strijdkrachten worden onmiddelijk gevorderd, om de Britsche belangen in China voor de kwade gevolgen te behoeden, welke de nederlaag hebben kan, en om voldoening te verkrijgen, wanneer het bewezen wordt, wat maar al te waarschijnlijk is, dat het gebeurde het doel van het kabinet van Peking verraadt, om het verdrag van Tien-tsin te verscheuren. Wij gelooven echter, dat onze pers te haastig geweest is met als uitgemaakt aan te nemen, dat de Chineesche Regering het er op aanlegde om de Engelschen in een bloedige hinderlaag aan den Pei-Ho te lokken. Het is nogtans mogelijk, dat dit zoo is. Onze gevolmagtigden wisten echter, dat hunne schepen beschoten zouden worden, als zij beproefden de versperringen te vernielen; maar wij kunnen hierop antwoorden, dat juist die weg naar Peking aan onze gezanten was toegestaan. Wij houden het inderdaad voor mogelijk, dat de tegenstand der Chineezen meer tegen het gevolg van kanonneerbooten dan tegen den togt der vertegenwoordigers gerigt was. In dat geval echter hadden gevolmagtigde mandarijns den heer Bruce kunnen ontvangen, om hem met de wenschen des Keizers nopens die bijzonderheden bekend te maken. Maar wanneer wij de zonderlinge manieren der Chineesche diplomatie in overweging nemen, en hare gewoonte om eene onaangename verklaring tot op het uiterste oogenblik te verschuiven, dan komt het ons wel mogelijk voor, dat men te Peking besloten had, een tweeden zegepralenden intogt van Fransche en Engelsche troepen in den Pei-ho af te weren, en te zien, of er niet eene minder onaangename wijze overschoot, om de verbindtenissen van het verdrag te vervullen.

Na eenige aanhalingen uit de dépêches van lord Elgin eindigt de *Economist* met deze woorden: „Welligt zullen de Chineezen onze eigene wijze van overreding tegen ons aanwenden. Wijl de vijandelijkheden het eerst van onze zijde kwamen en onze bevelhebbers geen oogenblik hadden om voor het moorddadige vuur, tot verdediging der forten geopend, af te trekken, kunnen wij de Chineezen niet van eene vooraf beraamde schending van het verdrag beschuldigen. En tot hiervan het bewijs geleverd is, behooren wij ons oordeel op te schorten, en na te gaan, of wij in onze betrekking met barbaren niet volgens beginselen gehandeld hebben, welke weinig verschillen van die, naar welke zij jegens ons te werk zijn gegaan."

— De beweging, welke onder het oog van de heeren Bright, Cobden en de voormalige tegenstanders der graanwet ter verkrijging der Parlements-hervorming wordt op touw gezet, schijnt gewigtiger dan de vorigen te zullen worden. Die beweging werd verleden jaar ondersteund door een enkelen redenaar, welke in sommige omstandigheden veeleer het publiek beangstigde dan tot zijne denkbeelden overhaalde. Ditmaal zal de beweging door middel van zamenkomsten, meetings en openbare maaltijden geregeld worden, ten einde de openbare opinie voorbereiden voor het oogenblik, dat het goevernement zijn hervormbill zal bekend maken.

— De korrespondent van den *Times* te Florence, schrijft aan dat blad, dat aan het postkantoor te Florence nu en dan brieven geopend worden. De schrijver zegt, de bewijzen daarvoor in handen te hebben; hij wil echter niet beweren, dat de Toskaansche regering hieraan deel heeft.

— Een Duitsch-Amerikaansch blad, tot de demokratische zijde behoorende, meldt, dat de gehate negers ook uitvindingen kunnen doen. Een kleurling heeft namelijk eene vuur-machine vervaardigd, waarmede het water, bij een brand, tot den hoogsten top van een huis kan gebragt worden. De uitvinder, Roberts genaamd, zoekt een ondernemenden blanke, die een patent voor het werktuig neemt, wijl hij als neger, in het vrije Amerika, daarop geen regt heeft.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 19 Sept. Een deputatie der Protestanten in Hongarije zal eerstdaags te Weenen komen, om den Keizer dank te zeggen voor de regeling der aangelegenheden van hun kerkgenootschap. Een deputatie der Israëlitische gemeente te Weenen, bestaande uit de heeren Goldschmidt, Königswarter en Wertheimer, heeft dezer dagen hare opwachting gemaakt bij de ministers van Buitenlandsche Zaken, Eeredienst, Binnenlandsche Zaken, Justicie en Policie. Men weet dat eerlang de afkondiging verwacht wordt van het keizerlijk dekreet, tot regeling van de betrekkingen der Israëliten tot den Staat.

— Onder de petitiën, welke aan de gemeentebesturen in Tyrol gerigt worden, bevindt zich eene, door verscheidene boeren onderteekend, waarin verlangd wordt dat het bestuur den telegraaf afschaffe wijl hij de schuld is van ziekte onder de duiven.

STADSNIEUWS.

239ste Staats-Loterij. (Prijzen van *f* 1000 en daarboven.) 5de Klasse, 13de Lijst: N° 4533 *f* 1500, N° 14387 *f* 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 20 September.

OVERLEDEN (14 Sept.): C. A. Beuning, wed. J. Wars, 59 j.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek . .	*f* 23,55	à	—	Pruissische .	*f* 34⅝	à	—
Napelsche . .	„ —,—	„	—	Spaansche . .	„ —,—	„	—
Div. in £ . .	„ 11,60	„	—	Hamb. Russ.	„ 32⅞	„	—
Eng. Russen	„ 11,75	„	—	Russ. in Z. R.	„ 33⅜	„	—
Fransche . .	„ 55¼	„	—	Polen „ „ „	„ —	„	—
Belgische . .	„ 55⅝	„	—	„ „ Fl.	„ 26¼	„	—

Buitenl. Spanje *f* 55⅛. Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, *f* —.—. Amerik. in D. *f* 2.83.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,60	à 9,70
Oude Gerande Dukaten	„ 5,50	„ 5,60
Wigtige Souvereinen	„ 11,65	„ 11,75
„ Pistolen	„ 9,55	„ 9,65
Stukken van 20 Franks	„ 9,30	„ 9,40

Baren Goud en Speciën à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9½ à 10½ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters . . . . per Stuk	*f* 2,55	à 2,60
Stukken van 5 Franks	„ 2,33	„ 2,36
Brabandsche Kroonen	„ 2,65	„ 2,70
Fransche	*f* 2,70	*f* 2,75
Pruissische Daalders	„ 1,75	„ 1,78
Zilver 1000 à 980	„ —,—	„ —,—
„ 900 „ 700	*f* 104,20	à 105,—

RENTEBETALING OP HET GROOTBOEK DER 4 pCts. NATIONALE SCHULD. — De minister van Financiën maakt bekend, dat de bovenstaande Rentebetaling zal geschieden op de navolgende bureaux van het Grootboek der Nationale Schuld, gevestigd te Amsterdam, te weten:

op het eerste bureau:
voor de kapitalen ingeschreven onder litt. A tot en met D;
op het tweede bureau:
voor de kapitalen ingeschreven onder litt. E tot en met K;
op het derde bureau:
voor de kapitalen ingeschreven onder litt. L tot en met R;
op het vierde bureau:
voor de kapitalen ingeschreven onder litt. S tot en met Z;

en wel alleenlijk over het halfjaar, verschijnende 1° Oktober 1859, van Zaturdag den 1 Oktober 1859 tot en met Vrijdag den 14 dier maand, en vervolgens over al de nog verschuldigde halfjaren, op alle werkdagen (met uitzondering van den Zaturdag), van Maandag den 17 Oktober 1859 tot en met den 15 Februarij 1860.

De heeren Hope en C°., Ketwich en Voombergh en Wed. W. Borski hebben bekend gemaakt, dat de coupons der 5 pCts. Russische Certifikaten in zilver, 3de serie, van hunne administratie, verschenen 1/13 Junij 1859, van heden af zullen worden betaald ten kantore van de Associatie-Cassa, met *f* 20.46.

3½ pc. PRUISSISCHE AANDEELEN van 1855 à Th. 100. *Vijfde Uitlotidg van 20 seriën, welke heeft plaats gehad te Berlijn, op 15 September* 1859.

Serie	39	339	601	834	857	1109	1244
	174	4·0	624	837	978	1158	1336
	290	571	832	846	996	1187	

De trekking der prijzen geschiedt den 15 Januarij aanstaande.

OOSTENRIJK. — Door den minister van Financiën is aangekondigd, dat, in verband met de keizerlijke verordening van 11 Junij ll., de verschenen coupons der 5 pc. Nationale Leening van 1854, bij aanbieding in de maanden Oktober, November en December, zullen worden betaald in bankbiljetten met 15 pc. agio.

OBLIGATIEN BRAZILIE. — De coupons der 5 pc. Leeningen van 1824, 1825, 1839 en 1859, verschijnende 1 Oktober aanstaande, zullen alsdan bij de verschillende agenten te Londen worden betaald.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		19 SEPT.		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106½	a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	64 13/16	″	64 15/16	64 15/16
Dito Dito	3 ″	78¼	″		
Dito Dito	4 ″	98¾	″	99	99
Amortis. Syndik.	3½ ″	95¼	″		
Aand. Handel-Maatsch.	″	128	″		
Oost-Ind. Leening	4 ″	98 3/16	″	98¼	
Aand. Holl. Spoorweg.			″		
Leening idem	4½ pCt.		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″		″		
Maatschappij van Weld.	4 ″		″		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″		″		
Dito bij *Rothschild*	2½ ″	51¾	″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën	1½ ″	34 1/16	″	34 3/16	34 3/16
Dito	3 ″	45 5/16	″	45¾	
Dito Binnenl.	3 ″	43⅞	″	44 1/16	44
Amortisable Schuld		11 1/16	″	11 3/16	11⅛
Bewijzen Coupon		4 11/16	″	4¾	
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			″		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	44⅜	″	44 15/16	
Dito 1856	3 ″	43 5/16	″	43 7/16	
Dito Uitgestelde			″		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104¼	″	104⅜	
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	102	″		
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″		″		
Dito bij idem 1840	4 ″		″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	83⅛	″	83¼	
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″	93⅛	″	93¼	
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	100¾	″		
Dito adm. te Hamburg	5 ″	95	″		
Dito dito te Londen	5 ″		″		
Dito dito dito	4½ ″	95¾	″		
Inschrijving in Assignat.	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″	65	″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*	156	″		
Obligatiën	4 pCt.		″		
Pruissen, Obligatiën	4½ ″	101⅜	″	101½	
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″		″		
Dito dito	4 ″		″		
Dito Metalliek	5 ″	54 11/16	″	55⅜	55 3/16
Dito Rente Amsterdam	5 ″	74	″	74 3/16	74 3/16
Dito Nationale 1854	5 ″	59¼	″	59⅞	59¾
Dito dito	2½ ″	29⅛	″	29½	29⅜
Weener Bank-Aktiën	*f*		″		
Dito Aand. fl. 250, 1839	″		″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.	246	″	247	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 ″	97½	″		
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″	99½	″		
Dito	3 ″		″		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″		″		
Dito 1839 van £ 100	5 ″		″		
Dito 1843 ″ £ 100	4½ ″	99	″		
Dito 1852	4½ ″	91½	″		
Dito 1858	4½ ″		″		
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs			″		
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	15	″		
Venezuela, dito 6 pCt. thans	3 ″	25⅞	″	26	
Dito Uitgestelde	1 ″	14	″		
Grenada, Obligatiën	3½ ″	15⅜	″	15½	
Dito Uitgestelde			″		
Mexiko dito	3 ″	20 7/16	″	20⅝	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A	″		″		
Dito dito ″ B	″	100¼	″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Amerik. Bank-Aktiën			″		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	80⅞	″	81	
Louisiana	5 ″		″		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 ″		″		

Handel-Maatschappij kontant —; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgef. 222¼, ¾; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. 122; N. Port. 43⅜; 3 pc. Russen 65⅛, ¼, 3/16.

Binnenlandsche blijven voortdurend in goede vaste stemming. Spaansche met eenigzins mindere vraag. Oostenrijksche, na eene neiging tot achteruitgang, blijven echter later iets vaster dan Zaturdag. Overigens geen verandering.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 20 September tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 65; Aand. Handel-Maatsch. 127½, Spanje, Binnenl. 3 pc. 43⅞; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104⅜, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. —, Oostenrijk, Met. 5 pc. 55⅛, dito Rente Amst. 5 pc. 74¼, dito Nationale 1854 5 pc. 59 9/16, dito 2½ pc. 29⅜.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 19 Sept. België 2½ pc. 55¾ p; 4½ pc. 98p; Metal. 58; Nation. 62¾; Spanje 1½ pc. 34p; 3 pc 44⅜.

PARIJS, 19 Sept. Rente kont. 4½ pc. —.—, in liq. 3 pc. —; op tijd 3 pc. 68.75; Credit mobilier 785.—; Fr.-Oost. Spoorw. 541.25; Russ. Spoorw.-Aktiën 500; Spanje 1½ pc. 34⅜; 3 pc. 44¼; Passive 10½; Cred. Spanje 272.50; Rom. Leening 85.25.

LONDEN, 19 Sept. Cons. 95½ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 21⅜ a 21½; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. 5 a 5¼; id. werkelijke 17 a 17½. 5 pc. Venez. 27 a 27½; 2¼ pc. id. 14½ a 14¾; 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 46¼ a 46¾; 1½ pc. id. 34½ a 34¾; Coupons 4½ a 5; Passive 11 a 11¼; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares — a —; id. 7 pc. Oblig. — a —; Sardinië 85½ a 86; Ecuador —.

WEENEN, 19 Sept. Met. 5 pc. 73.75; 2½ pc. —.—; Nat. 77.60; Loten 1854 4 pc. 109.—; Bank-Aktiën 887; Noord. Baan-akt. —.—; Oostenr. Cred. Loten 96; Cred. Anst. 206.60; O.-Fr. Spoorw.-akt. 259.50; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.15; Parijs 48,30; Frankf. —.—; Amst. —.—; Goud 20; Zilver 18¼.

BERLIJN, 19 Sept. Metalliek 5 pc. 59; Nationale 63¾, Stiegl. 5de serie 98½; 6de id. 106¼; Rusland 5 pc. —, Nieuwe 3 pc 66; Pruiss. Staats. 4½ pc. 102; id. Nieuwe 5 pc 103½; Fr. Oost. Spoorw. 142½; Credit 82¾; Wissel op Londen 3/m. 6 th. 18¾, Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt 141⅞, 2/m. 141¼, Weenen —, Petersburg 95¼.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55 7/16	2/m. Livorno	*f* 38½
Zigt ″	″ 55 13/16	″ Napels	″ 79
2/m. Bordeaux	″ 55	3/m. Petersburg	″ 166
½/m. ″	″ 55½	6/w. Weenen	″ 94
3/m. Madrid	″ 238	″ Augsburg	″ 99
″ Cadix	″ 240	″ Frankfort	″ 99¾
″ Sevilië	″ 237	2/m. Hamburg	″ 35⅛
″ Bilbao	″ 237	Zigt ″	″ 35 5/16
″ Lissabon	″ 40⅜	2/m. Londen	″ 11.65
″ Porto	″ 40¼	Zigt ″	″ 11.70
2/m. Genua	″ 45¼	Rotterdam	″ ⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 19 Sept.

Tarwe ruim prijshoudend met redelijnek handel: 130, 132 ℔ o. witb. Poolsche *f* 300, 320; 131 ℔ j. b. dito *f* 285, 287; 129 ℔ dito *f* 275; 129 ℔ j. Nassau Dietze *f* 280; 160/2 ℔ n. Geldersche *f* 265.

Rogge met veel handel, Pruissische tot verhoogde, gedroogde tot ruim vorige prijzen: 117, 118 ℔ Petersburg *f* 155, 157; 115, 116 ℔ dito *f* 156, 158; 125 ℔ Pruissische *f* 187; 122, 123 ℔ mindere dito *f* 178, 180; 124 ℔ Galatz *f* 178.

Garst ruim prijshoudend: 108 ℔ j. Fransche *f* 170; 110 ℔ j. Deensche *f* 172.

Haver in een doen: Deensche *f* 7½ per 100 kilo; 75 ℔ n. Vriessche Voer *f* 105.

Boekweit *f* 4 hooger: 118 ℔ Holsteinsche *f* 170.

Koolzaad: Pommer ruhs 50 ℔. *Lijnzaad* flaauw: 107, 108 ℔ Riga *f* 43, 74; 119 ℔ Dantziger Deder *f* 305. *Raapolie* op 6/w. *f* 35; Vliegend *f* 33¾; in Mei ek. *f* 35¼; Okt. *f* 33⅝; Nov. *f* 33⅞; Dec. *f* 34⅛. *Lijnolie* op 6/w. *f* 34; Vliegend *f* 32¾; in Maart. April en Mei ek. *f* 32; Okt. *f* 32¾ a ½; Nov. *f* 32¾; Dec. *f* 32¼. *Hennepolie* op 6/w. *f* 37½; Vliegend *f* 36¼.

SCHIEDAM, 10 Sept. Rogge. Verkocht: 146/2 ℔ Koersche *f* 180 3/m. — Moutwijn *f* 14.25; Jenever *f* 19,75; Amst. Proef *f* 21,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 0,50 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 19 Sept. Ondine (st.), Bordeaux.
HELVOET, 19 Sept. Levant (st.), Havre.
BROUWERSHAVEN, 19 Sept. Van Duyn, Minister Thorbecke, Batavia n. Rott.

UITGEZEILD:

TEXEL, 19 Sept. Petersen, Soeblomsten, Frederikstad.
HELVOET, 19 Sept. Hamann, Trio, Valparaiso.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 19 *September*, *in het O. Z. Heeren-Logement.*

1. Huis, Achterhuis en Erf, Singel, KK 51; *f* 14100, *f* 300, F. L. Hoelen. — 2. Huis, Tuin en Erve, Singel, SS 41; *f* 13450, *f* 1000, P. Baay. — 3. Huis en Erve, Prinsengracht, BB 55; *f* 4500, *f* 2, Opgehouden. — 4. Huis, Tuin en Erve, Weesperkerkstraat, W 379; *f* 4750, Dito. — 5. Dito, Rapenburgerstraat, V 397; *f* 1375, *f* 60, P. Subiese. — 6. Huis en Erve, Amstelstraat, P 105; *f* 900, J. F. Schutte, Jr. — 7. Dito, Kerkstraat, W 321; *f* 2000, *f* 25, P. Subiese. — 8. Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Prinsengracht, EE 659; *f* 4475, *f* 10, Opgehouden. — 9. Huis en Erve, Raamgracht, C 157; *f* 5000. - 10. Huis, Tuin en Erve, Zanddwarsstraat, C 252; *f* 1700, *f* 50; te zamen *f* 6750, *f* 225, P. Subiese. — 11. Huis en Erve, Prinsengracht, GG 571; *f* 3600, *f* 550, J. F. Schutte, Jr. — 12. Dito, Groote Bikkerstraat, VV 355; *f* 3379, *f* 50, D. Vernij. — 13. Huis, Achterhuis en Erve, Egelantiersgracht, NN 20, benevens twee Achterhuizen en Erve, in een Gang, achter voorn. Percelen, NN 21; *f* 2975, *f* 25, W. N. Vis. — 14. Huis en Erve, Lindenstraat, PP 697; *f* 3000, *f* 2, Opgehouden. — 15. Dito, Anjeliersgracht, PP 456; *f* 1850, F. A. van Os. — 16. De Opstand van twee Woningen en Loods, Korte Weteringspad, WW 95 à 97; *f* 575, Opgehouden. — 17. Huis en Erve, Watergraafsmeer over het Regthuis, B 349; *f* 250, Dito.

Advertentiën.

(1835) Voor de vele bewijzen van deelneming, zoo van binnen als buiten deze stad, mij betoond, bij het verlies van mijne waarde Echtgenoote, betuig ik bij deze mijnen opregten dank.

J. F. LUIJPEN.

NIJMEGEN, den 20 September 1859.

Door vertrek naar elders zal op Donderdag den 22 September 1859, te Zevenhoven, des morgens ten 10 ure precies, ten overstaan van Jh KEMPENAAR, Notaris, residerende te Woubrugge, verkocht worden:

Een deftige en wel geconserveerde

INBOEDEL,

VOORNAMELIJK BESTAANDE IN:

Pendules, een mahoniehouten Canapé, dito Stoelen en Fauteuls, 2 dito Tafels met inlegbladen, een mahoniehouten Secretaire, dito Chiffonnière; Penant-, Schuif- en Bedtafels, Ledikanten en Behang, Spiegels en Schilderijen, Vloerkleeden en Karpetten, Gordijnen, welgevulde Bedden met hun toebehooren, wollen en katoenen Dekens, uitmuntend Bed- en Tafellinnen, een Mangel, Kagchels en Haarden, porceleinen Serviezen, een Ganglantaarn, en Glas-, Koper-, Tin-, IJzer-, Verlakt-, Blik-, en Aardenwerk.

Wijders: divers Tafelzilver, een Barrouchet en hetgeen meer ter verkoop zal worden aangeboden;—alles behoorende tot den Boedel van den Wel-Eerwaarden Heer J. W. HUSING, emeritus-pastoor der R. C. Gemeente van *Zevenhoven*.

Die daarin gading hebben komen ten tijde voormeld, aan opgenoemde Pastorie. (1836)

URBANUS PILLEN.

(Bereid volgens het ALOUDE EN ECHTE Recept, waarop men in het bijzonder attent maakt.)

zijn zeer nuttig in ongesteldheden der ***Maag*** en werken heilzaam op de ***Spijsverteering;*** zij zijn uitmuntend tegen de ***Gal, scherpte*** in het ***Bloed*** en ***uitslag*** der ***huid;*** zij zijn ***zacht laxerend*** en ***Slijmverdrijvend.*** Verzegelde doozen van 37½ Ct. en dubbele doozen zijn verkrijgbaar.

Amsterdam, J. Alsteede, Droogist, Heiligeweg, D 321.
Amersfoort, Gebr. Bruning.
Arnhem, S. Holland.
Axel, Verbeek Vroljjk.
Bergen op Zoom, D. Pouwels.
Brummen, S. J. van Rijn.
Bommel (Zalt), J. van Schaik.
Borculo, A. H. Geers.
Breukelen, J. Vlaanderen.
Culenburg, C. Rademaker.
Doetinchem, P. Resthaler.
Doesburg, C. Wennekendonk.
Deventer, J. Muller.
Eindhoven, A. Beguin.
Geertruidenberg, A. Hansen.
Harderwijk, J. Wedding.
Helmond, A. H. Martin.
Leerdam, W. J. van Gameren.
Lexmond, H. Glinderman.
Nijmegen, Gebr. Swemmelaar.
Oosterhout, Wed. J. H. Smeets.
Rosendaal, M. van Leeuwen.
Sas van Gent, J. G. A. Thompson.
Schijndel, Wed. Kalkknie en Zn.
Steenbergen, J. van der Kar.
Tiel, D. van Wermeskerken.
Utrecht, F. Altena, Apotheker, Steenweg.
Veen (bij Heusden), J. Branderhorst.
Wageningen, A. Assman.
Wijk bij Duurstede, Wed. C. Zorn.
IJsselstein, H. Moolhuizen.
Zutphen, J. Wansleven.
Zevenaar, J. S. Reijnders.

(1556)

(1789) Bij G. B. VAN GOOR, te Gouda, en alom, is te bekomen voor ***f* 1,75:**

MARIA HAEZEBROEK.

DE HEDENDAAGSCHE KOOKKUSNT

OF DE WETENSCHAP OM

LEKKER en GOEDKOOP te ETEN en te DRINKEN.

VERRIJKT MET EEN ALPHABETISCH REGISTER DOOR

J. F. GROS,

Eerste Kok van wijlen Z. M. Willem I.

4de geheel omgewerkte en vermeerderde druk.

Eene Handleiding omtrent het Voorsnijden, en het Bedienen der Tafel, als ook met eenige Tafel-Menus. Opgehelderd door Houtsneê-Figuren. Bijzonder aanbevelenswaardig is dit Boek ook door de menigte doelmatige Voorschriften, die het bevat, omtrent het INMAKEN van GROENTEN, het INLEGGEN en KONFIJTEN van ALLERLEI VRUCHTEN, enz., enz.

(1800) J. T. SOMMER, Boekhandelaar te Almelo, heeft verzonden:

Prospectussen, van het Handboek der Aardrijkskunde, voor Katholieke Scholen en Huisgezinnen, door J. ANNEGARN; zeer vermeerderd en verbeterd door H. OVERHAGE, Deken en Pastoor te Werne. Naar de zesde Hoogduitsche uitgave.

Om over de belangrijkheid van dit werk beter te kunnen oordeelen, zie men het proefwerk in de Prospectussen, welke bij de voornaamste Boekhandelaren te bekomen zijn.

Sept. 1859.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.